

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Cu numărul de față se încheie al doilea cuartal al anului 1879. Numărul viitoriu se va espeda numai celor ce și-au reînnoit abonamentul.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la

„Telegraful Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr.,
3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl.,
3 luni 2 fl.

Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl.,
3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postali, (Posta-Utalvány — Post-Anweisung) ca împreună cu spese mai puține și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orientarea cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 29 Iunie.

Eri s'a ținut la Budapesta un consiliu de ministrii, care a durat două oare și la care au participat toți ministrii unghurești afară de ministrule cumafia „Bud. Cor.” ministrul Wenckheim va fi înlocuit în mod provisoric de ministrul-president Tisza.

Astăzi se încep la Viena în ministerul de esterne pertractările cu reprezentanții Sârbi pentru încheierea unei convențiuni de încheierea

pertractărilor va presidia șeful secțiunei br. Schwegl. Ministerul austriac de comerț va fi reprezentat prin consilierul de secțiune Witteck, guvernul unghuresc prin consilierul ministerial Ribáry și consilierul de secțiune Beretvás.

Alegerile în Austria s'au terminat. Perderile partidei liberale sînt mari și însemnate, așa încât acum nu mai poate încăpe nici o îndoială, că ea în noul senat imperial nu va fi majoritatea. Se scotese din țară competent — și chiar „Deutsche Zeitung” organul liberalilor, aproba această socoteală — că între deputații aleși sînt 176 liberali-nemți și 177 feudali-clericali-naționali. Față de această conjunctură „Pester Lloyd” se exprimă cam îngrijit în următorii chip: „Feudali și Cehii ar trebui să și ceară o deosebire modieră — și care de altcum nu escelează partidilor —, ca să nu folosească situațiunea parlamentară favorabilă, pentru a reîncepe lupta contra constituției.”

La moment România este, care atrage atențiunea tuturor statelor europene asupra sa. Soluțiunea ceștiunei Ovrepil este obiectul, care preocupă de față toate cercurile României libere și independente. „Politische Correspondenz” primesc din București cu datul 5 Iulie n. următoriu raport despre situațiunea de acolo: „Situațiunea este foarte serioasă; persoana însemnată o declară chiar de periculoasă. Comisiunea ambelor camere, care avuse misiunea a elabora un proiect pentru executarea articolului 44 din tractatul dela Berlin, au ținut pe fie-care și ședințe foarte lungi și s'au consultat în mod vioi despre soluțiunea fosti toată întemplantarea una din cele mai remarcabile, fiindcă cabinetul a eșit din rezerva, ce a observat-o până aci cu mare tenacitate, și și-a exprimat în mod lămurit părerile sale despre soluțiune. Ministrul-president Brătianu declarase, că guvernul nu poate accepta propunerea primită de

majoritatea comisiunei, de oare-ce acel proiect se exprimă numai pentru încuviințarea individuală a indigenatului pentru persoane de credință necreștină, precând propunerea minorității partinesce cunoscuta rangiare în cinci clase a necreștinilor, cari s'au născut în țară și n'au fost nici când sub protecțiunea străină, și adevă: acei, cari au servit în armată, cari au dobândit la școli interne bacalaureatul, cari au scris vre-un op în limba română, fundatorii unui etabliment industrial, și creatorii de institute de binefacere. Brătianu declarase în numele guvernului, că guvernul este hotărit a primi acest proiect, căruia el va mai da unele suplimentări. În cazul contrariu el (guvernul) intenționează a se retrage și a lăsa partidei contrare a da causei o soluțiune, care'i va plăcea. Eri după amiazi la oara obișnuită. Cameri deputaților a fost întrunită în ședință publică. Șeful cabinetului Brătianu a provocat camera, a pertracta în ședință secretă, fiindcă are să facă deputaților oare-care comunicări.

În această ședință secretă Brătianu a declarat, că guvernul ar fi primit din străinătate informațiuni pozitive, după care puterile signatate de la Berlin intenționează, a face o notă colectivă, în care guvernului român să se desfășure clar și lămurit, că puterile doresc ca executarea articolului 44 din tractatul de la Berlin să fie realizată. Sfârșitul acestei note colective va fi format prin o somațiune a puterilor către România pentru a satisfice acelei păreri.

Aceste descoperiri ale lui Brătianu ar fi făcut asupra tuturor celor prezenți impresiune foarte adâncă. După aceea s'a început o dezbateră lungă și animată despre întrebarea, că propunerea individualistilor adusă de majoritatea comisiunei să fie cetită acum în ședință secretă s'au mîne în ședință publică. În sfârșit s'a unit în o a treia procedură, ca guvernul se țină îndată cu comisiunea o ședință pentru

de a mai precugeta și discuta încă o dată cestiunea.

La 4 oare ședința secretă se ridicase și ședința comisiunei începî. Aci Brătianu ar fi desfășurat de nou într'o vorbire foarte pîntrunătoare periculul, la care ar fi espusă țara, dacă părerea individualistilor, cu care Europa nici când nu va fi mulțamită, ar reuși în camere. Brătianu să fie sciut spune și despre amenințări, cu cari unele puteri s'au folosit față cu România, dacă cestiunea nu va avé a ceea soluțiune, care se voiesc în străinătate. Cu toate acestea în ședința aceasta nu s'a luat nici un conclud și adunarea s'a risipit fără rezultat.

Ce se va întempla astăzi, încă nu se scie. Una e faptă: că astăzi dimineață s'a declarat pe față în toate sferele guvernamentale, că Brătianu se va retrage, dacă propunerea partinită de guvern, nu va fi primită. Semnificativ pentru situațiune este imprevizurarea, că nu conservatorii, adevă opozițiunea naturală, ci grupe din partida liberală, cari astăzi fac s'ar puté dice — numai momentan opozițiune, au inventat doctrina individualistilor.

Principele Alecsandru I din Bulgaria s'a urcat pe tron, a depus jurământul. O proclamație, ce a adresat el către locuitori, vestesce țerei aceasta faptă.

† Metropolitul Teoctist Blasziwicz.

Preasântitul arhiep. și metropolit al Bucovinei, și Dalmației Teoctist Blasziwicz, după cum ne spune o telegramă ce a sosit Joi dela Cernăuți după încheierea numelui nostru din acea și a răposat Mercuri în 9 Iulie n. În mormântarea va avé loc astăzi în 12 Iulie n. Fie'i țărina ușoară și amintirea eternă!

Biserica gr. or. din Bucovina într'un interval scurt, de 4—5 ani,

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(12 urmare.)

VI.

Grozav se îndărjise Nenea Mihu. Ședea și earăși ședea ciasuri în tregi, fără ca să poată eși la capăt cu gândurile sale.

Peste puțin el uitase întâlnirea neplăcută, pe care a avut-o la punte și nu mai gândia decât la reutarea oamenilor, care aveau de spus despre ce se vorbească. Li părea că i vede adunându-se grămădi, că aude glumele lor proaste și adeseori îi venia să și iee pălăria, să plece la Cosma și să i ceară ertare, numai ca satul se rămăe de răce cu clevețurile, dar nu putea să se mîne spre densus. În sfârșit amândoi erau părtași de aceeași soarte,

amândoi deopotrivă dați pe gura satului; Mihu îl privia deci mai ca pe un păgubaș și pretin la nevoe. Duminică după amiazi Barbura lui Corbei veni să spună din partea Siminii că de cu sară nu poate veni, fiind că se bolnăvise una dintre fetițe.

— Toate sînt bune! grăi Mihu, când Safta îl încunosiință despre aceasta. Sângele i se ridică în cap: aceasta era o nemai pomenită necinstire pentru densus! Li părea bine că logodna nu se face; sara când ar fi trebuit să se facă, îl treceau ferbințelile.

— Nu! își dicea umblând neastâmpărat prin casă, atât de departe nu ar fi trebuit să meargă; dintr'un lucru atât de mic, cum au fost vorbele slabe de la punte, nu ar fi trebuit să facă unul atât de mare, cum este acela de a strica o logodnă.

Luni dimineața, vedendu'l mai deschis, Safta încet a se învêrti pe lângă densus. Întât îi vorbea Marta despre Miron încât capul și inima îi erau pline de chipul frumosului păstor; sta însă la îndoială și nu credea, că Mihu va voi să audă despre dorințele

Martei. De când era în leagăn, tata și mama se mângăiau cu gândul, că o vor mărita după Toderică și acum nu putea să se înpace cu gândul, ca Marta să și aleagă un alt soț. Când își vedea însă ficia prăpădită și privia în ochii ei stăruitori, începea să se înduioșeze; eară când Marta scăpa câte o lacrimă, îndată îi dicea:

„Marto! vino, draga mamei, să mergem la el.

— Nu, îi dicea Marta. Nu pot! Du-te tu singură, căci mie îmi vine să mă ascund în fundul pământului.

Eară când Safta plecă, Marta fugi după densus și o rugă să nu meargă.

„Mihule! grăi Safta în cele din urmă. — Am să și spun o vorbă.

Mihu dete din cap și întră cu densus în casă, apoi se aședă tăcut.

„Precum ved, dișe acum Safta intristată, din mărțișul Martei nu are să se aleagă nimic.

— Nu sciu încă, răspuse Mihu aședat. Să vedem, ce dice Cosma.

„Ce dice? îl întimpină Safta. Pen-

tru ce n'a făcut logodna eri? Se vede că și-a schimbat gândul.

— Nu scii! grăi Mihu, dacă ar fi astfel, trebuie să așteptăm, ca să trimită oamenii, pentru ca să mi întoarcă vorba, după cum se cuvine. Ear dacă nu, urmă el stăpânindu-se, apoi o să vedem care e mai tare.

„Se vede, că Toderică nu mai vrea pe Marta, grăi Safta cam turburată.

— Nu o mai vrea? dișe Mihu apriindându-se. Cum? Ori nu i pare destulă față?

„Nu te aprinde, dragă Mihule, răspuse nevasta, dar veți, pe semne s'o fi vorbind prin sat și Toderică a audit...

— Ce se vorbește prin sat? întrebă Mihu albindu-se ca varul.

„Mihule dragă! îi dișe Safta îngrijită, linistescete! Nu te'ar vedut nici odată atât de nerăbdător. Veți, tu scii cum e tinereța. S'ar puté ca Martei să i fi cădut vre un flecău la inimă și Toderică să fi audit și așa să nu o mai voiască.

*) Din „Convorbiri literare“.

este a doua oară văduvită. După moartea fericitului Teofil Bendela, care la 1874 s'a suit pe scaunul arhiepiscopiei și metropoliei, repositul arhiepiscop și metropolit Teoctist Blasziewicz fu denumit prin rezoluțiunea prealaltă din 22 Martie 1877. La 15/27 Maiu aceluiași an fu chirotonit și la 22 Maiu (3 Iunie) 1877 fu instalat în scaunul arhiepiscopesc metropolitan din Cernăuți. A guvernat biserica încredințată arhiepiscopiei sale abia doi ani.

Un fiasco.

Cestiunea impunerii limbei maghiare a intrat într'un nou stadiu. Ministrul instrucțiunii a dispus, precum este cunoscut cetitorilor noștri, ca învățătorii de neam maghiar dela scoalele populare să se întrunească în timpul feriiilor în cursuri anume pentru a învăța limba maghiară. Îndată după această dispozițiune a ministrului începuse unele foi maghiare șoviniste în contra confesiunilor, că pun învățătorilor pedeci, ca ei să nu se poată înfrunța la aceste cursuri. Și în urmă ce să vezi? Presentându-se învățătorii, mai ales cei români, din toate părțile țerei la locurile destinate pentru cursuri, organele guvernului din țară și în țară se înspăimântă tot mai tare de mulțimea învățătorilor ce sosiau și în urmă au pierdut mințile, căci nu mai știu ce să facă cu atâta gloată de învățător; nu mai aveau cuartire, nu mai aveau sale de învățământ, nu mai aveau instructori, nu mai aveau bani, așa încât bieții învățători au fost necesități a umbla de-a haimana prin oraș și a porni în sfârșit către casă!

Un corespondent al ziarului „Gazeta Transilvaniei” descrie în mod foarte nimerit și interesant cursul din Arad; el dice:

„Vă aduc la cunoștință, dle redactor, cele ce s'au petrecut la institutul pedagogic de stat din Arad în zilele din 1-a până inclusiv 3 Iulie n. a. c. În urma ordinilor mai înalte și a provocărilor oficioase învățătorii, cari nu cunosc limba maghiară, au început a se prezenta înaintea inspectorului reg. de scoale din Arad încă din 29 Iunie n. cu care ocaziune s'a început și înscrierea lor la acest curs pentru timpul dela 1 Iulie până la 25 August a. c.; în ziua dintâi și a doua nu s'au înscris mulți, dar în ziua a 3-a (1 Iulie) s'au prezentat înaintea inspectorului reg. de scoală o mulțime de învățători așa, încât s'a observat la conscriere, că tremura atât mâna cât și corpul întreg al inspectorului; —

numărul învățătorilor, se dice, că era aproape la 800 indiviși. A înscris dintre ei până la ameați câți a putut, — după ameați însă a telegrafat la înalțul minister, că ce are de făcut? căci numărul învățătorilor prezenți este peste așteptare mare, pentru toți nici localități de propunere nici cuartire, ba nici suma de bani votată de dieta țerei în astă privință ne este de ajuns. În urma acestei telegramă vedurăm că cerne lucrul pe altă coardă; și anume: care învățătorii scia să'i spună două trei cuvinte în limba maghiară d. e. apă-viz, foc-tüz, masă-asztal ș. a. fi respundea „nó hát maga jobban beszél magyarul mint én, „menyen haza,“ și provădându'l cu un „Bizonyitmány“ îl îndrumă către casă. Altor învățători, de și nu înțelegeau nici o iotă din limba maghiară, le dicea, că au venit prea târziu, se meargă acasă, pre alții îi învinuia că nu s'au însinuat în terminul defipt la inspectorii lor, și nu se află înscrisi în protocoalele acestora trimise acolo, din care cauză nu se pot primi la curs, și așa cu tanta manda, treanca fleanca din toți învățătorii veniți la fața locului remaseră acolo abia ceva peste jumătate, ceilalți o luară către casă cari au avut bani pe calea ferată, ceilalți pe jos. Auđiam pe învățătorii dicend, că unii așa sânt de îndepărtați de Arad, încât au de-a călători pe jos 5, 6 până la 7 zile, unii diceau: de cât să mergem pe jos cale așa departe, mai bine rămânem câteva zile la secere, se ne câștigăm bani de drum, se putem merge pe calea ferată, în fine prezentându-ne câți-va învățători înaintea des numitului inspector scolar reg. îl rogarăm, ca se ne rebonifice puținei bani, ca să putem solvi calea ferată măcar către casă, că altceva nu pretindem, la care ne respunde de imi aduc bine aminte „az nem tehetem rola“ cu care ocaziune ne spuse, că nici idee n'a avut, că se vor prezenta în număr atât de mare învățătorii. Pe viitoriu, dice, că se va face altă rânduială adecă: în fie-care comitat se va deschide un curs pentru învățători.

Cursul încă nu s'a început din cauză că profesorul Nemoian din Caransebeș din cauze motivate până în 3 Iulie încă nu s'a putut prezenta la acest curs, — dar fiind întrebat prin telegraf — a răspuns, că în 4 Iulie va fi de sigur în Arad. Învățătorii dela locuința lor se preumblă la institut și petrec în discursuri 2—3 oare acolo, apoi o iau cu cetele pe stradele piațului întrebându-se: oare cu noi ce va fi? până când vom mai pierde vremea pe aici, până când? le-ar fi răspuns arangiatorii de cuartire unor

învățători, cari l-au provocat, ca să le procure și aducă nesce strozace (saltele cu paie), că nu pot dormi pe podinele goale ale casei și le-ar fi dis: mai faceți ce puteți, culcați-vă lângă ceilalți, că 2 săptămâni nu'i atâta vreme. Din aceste cuvinte ale arangiatorului de cuartire putem pricepe, că învățătorii peste 2 săptămâni vor fi toți eliberați către casă, din cauză, că n'au bani să'i sustină până la 25 August. Eată procedura domnilor dela putere, au promis, și acuma nu pot să și țină promisiunea; bieții învățători, între cari și eu, sânt unii cu familie și casă grea, și-au lăsat familiile în lipsă și ca să corespundă legii și ordinilor mai înalte oficiale, au alergat la acest curs sperând în zădar sume de bani considerabile. Oare doamne până când vom mai tot ave de-a suferi loviri de aceste nemeritate? Trist și dureros cas pentru toți învățătorii.“

Moartea principelui Louis Napoleon.

Reproducem în următoarele după foile franceze raportul locotenentului Carey, acelu officer englez, care a însoțit pe principele Louis Napoleon la expedițiunea de recunoaștere.

Raportul locotenentului Carey:

„După ce aflaiu că Alțeta Sa imperială ar întreprinde la 1 Iunie o recunoaștere, spre a găsi un loc pentru campamentul zilei următoare, mă oferiiu a'l însoți, de oare-ce cunoșeam terenul dintr'o excursiune de mai înainte. Cererea mi se acordă; însă în același timp fui avisat de către colonelul Harrison a nu mă amesteca de loc în ordinele principelui, de oare-ce densus (Harrison) dorește ca toată onoarea alegerei locului de campare să se cuvina principelui. Puțin înainte de plecare vedui că nu se făcuseră pregătiri pentru nici o escortă și mă adresaiu în această privință maiorului de brigadă al cavaleriei. Primiiu ordinele necesare și la 9 oare și jumătate șase călăreți de ai căpitanului Bettington stau gata dinaintea cuartirului general. Pornirăm deci cu acestia și cu un Zulus amic. Pe de altă parte șase Basutoși din corpul căpitanului Shepstone aveau ordinul de-a ne însoți și înainte de-a trece riul Sangeros, trimiseiu după acesti oameni. Solul trimis se întoarse cu răspunsul că ei ne vor eși înainte pe coasta unui deal, între colinele Incenzi și Itelezi. Atunci trimiseiu solul încă odată, însărcinându'l să se întoarcă aducend cu sine escorta.

„La flancul nostru din dreapta și din stânga vedeam despărțiminte tari de tiraliori basutoși. Ajungend în valea dintre cele două coline, ne lăsarăm jos, de oare-ce voiam să fiesăm cu compasurile noastre posi-

țiunea câtorva coline. Colonelul Harrison veni călare și ne comunică că cavaleria generalului mareșal e gata de plecare.

„După ce se duse, propuseiu principelui să așteptăm restul escortei. „Nu e de lipsă,“ răspunde principele, căci sântem destul de tari.“

„După ce percurserăm o milă și jumătate ajunserăm pe un șir de coline stâncoase și dominante, dincolo de riul Iliotzi. Propuseiu să descălecăm aci; însă principele observă, că mai bucuros ar voi să se oprisească în apropierea rîului. Ne oprirăm aci o jumătate oară, ocupându ne cu schițări și cu observațiuni cu ochianul. Nezăried pe nimeni, înaintărăm până într'o vale la un kraal (cătun) și acolo descălecărăm, luând șeile de pe cai. Nu luarăm nici o măsură de precauțiune, de oare-ce presupuneam, că nu se află Zulusi prin apropiere. Principele era ostent și se întinse jos lângă o colibă. Oamenii făcură cafea, ear eu făceam recunoasceri cu ochianul. La 3 oare 35 minute propuseiu să plecăm. Alțeta Sa imperială răspunde: „Să mai așteptăm de ce minute;“ însă deja după cinci minute dete ordinul cuvenit. Eu transmiseiu ordinul mai departe și mă duseiu să'mi aduc calul dintr'o holdă. Puseseam deja șaua pe el și încălecasem, când auđiiu pe Alțeta Sa imperială dând ordinul: „Gata de încălecare!“ Întorseiu capul și'l vedui cu piciorul în scară. În același timp dedeiu ordinul: „Încălecați!“ și zării, în momentul când oamenii se aruncau pe șei, fețele negre ale Zulusilor la o depărtare ca de 20 yarđi, năvălind prin holde spre noi. Ei scoaseră un strigăt și descărcară arme asupra noastră pe când nici plecarăm în goană. Credeam că toți sânt călări și socotiiu că e mai bine să trecem de earba cea mare înainte de-a ne oprî, de oare-ce sciam că carabinele oamenilor nu erau încărcate. Cunoșcend din experiență cât de rău împuşcă Zulusii nu mă așteptam ca cineva să fie rănit. De aceea, apropiându ne de un tufiș strigaiu: „Trebuie să ne adunăm pe cealaltă parte! Veghiați la retragerea fie-căuia din noi!“ Când mă uitaiu înapoi, vedui că o parte ne urma, pe când cealaltă încerca a ne eși înainte pe la stînga, spre a ne tăia retragerea printr'o vale prin care să trecem. Într'aceea eram espuși unui foc aprig și, după ce trecurăm tufișul, unul din oameni imi dice: „Mă tem că principelul e ucis.“ Mă opriiu, mă uitaiu înapoi, și, zăried calul principelui pe cealaltă parte a tufișului, îl întrebaiu dacă ar folosi ceva să ne întoarcem. Zulusii trecuseră deja peste locul unde trebuise se cadă și omul imi arătă Zulusii cari căutau să ne încungiure pe la stînga. Așteptaiu până sosiră și cealaltii oameni și apoi alergaiu mai departe spre a căuta o trecătoare preste riul Tombocho.“

Din acest raport precum și din mărturisirea celor scăpați cu viața din acea expedițiune se vede că locotenentul Carey a fugit într'un mod ru-

— Cum așa? întrebă Miha cu ochii mari.

Safta suspină din greu, apoi începui să lacrimede,

„Mihule! dice ea, niciodată nu ne'am gândit la una ca asta. Se prăpădesce, piere, se uscă. De eri dimineață nu mai vorbesce decât despre densus; plânge și suspină, încât imi sfășie inima.

— Sărmană fată! dice Miha înduioșat. — Pentru ce nu 'mi-ați spus mai de mult?

„Nu sciam! urmă Safta. A trecut un an, decând mereu imi vorbesce despre densus, mereu mi'l laudă, mereu imi spune, cât e de voinic, de frumos și de dulce la vorbă; totdeauna imi vorbia, însă așa, cât nu mă gândeam la nimic. Acum deodată nu o mai cunosc... și nu știu ce e de făcut... Uită, Mihule, să nu te mării, e un cioban de la munte și nu știu...
— Un cioban? sopti Miha, recit în tot trupul.

— Da, un cioban, răspunde Safta.

— Și Marta îl iubesc.

„Da, încât se prăpădesce, dice numa plângend.

Miha cădu pe un scaun de lângă masă, își rădima capul în pumni și stete câteva clipite tremurând de sgu duire.

— 'Mi-ați mâncat viața! strigă el după aceea ridicându-se. Ce se mă fac? Mai bine îi succesc gâtul decât să mă facă de risul și batjocura lumii! Unde-am ajuns!

„Mihule! o să'l uite cu vreme, grăi Safta călcându'și pe inimă.

— Da, strigă Miha plin de amărăciune. O să'l uite de dragul altuia. Lumea însă nu o să'l uite!

El își acoperi fața cu amândouă mâinile, stete puțin în luptă cu sine, apoi se îndreptă și grăi liniscit dar aspru.

— Adă'mi fata!

„Mihule! strigă Safta înspăimântată și cu ochii ațintiți asupra feței lui aspre.

— Adă'mi-o! ori mă duc s'o aduc eu însumi, ca toți argații să vadă cum o aduc, îi dice Miha.

Safta eși, eară Miha rămase nemisecat la locul, în care se afla. Peste puțin Marta însoțită de muma-sa intră cu capul ridicat și cu fața albă, dar liniscită.

— Marto! dice Miha înăbușit. Dar ce să'ți dic? Tu mergi de capul tău?

„Nu merg tată! îi răspunde ea.

— Nu mergi? Dar umbli și vrei să te măriți după cum te poarta gândul, grăi Miha.

„Nu vreau! răspunde Marta hotărâtă.

— Atunci ce vrei cu acel ticălos? strigă Miha purtat de patimă.

Marta se sgdui în tot trupul. O brajii i se roșiră, ochii i se umplură de vâpae, buzele începură să'i trēmure; ea făcu un pas înainte, apoi dice cu răcială:

„Taică! nu dice, că e ticălos, căci îți batjocoresci fata!

Aceste cuvinte erau grăite cu atâta simțire, încât Miha deodată nu mai știu ce să'i facă, ce să'i dică

Marta se apropiă și se alipi de densus, își aședă brațul pe umăr, apoi grăi:

„Lasă, taică, nu te supăra! nu fi măhnit! Nu am să'l uit în viața mea, dar niciodată n'am să vă vorbesc despre densus. El s'a dus, pentru ca să nu se mai întoarcă. Poate însă dacă l'ai cunoasce, i'ai dice să rămăe; atât e de nu știu cum, încât nu se poate să'l vezi și se nu'i duci dorul. Nu cer să'l mai ved; dar doresc, taică să'l vezi și tu, apoi mărităm după cine vei voi.

— Draga mea copilă! răspunde Miha mișcat. E mai bine să nu'l vezi nici tu și nici eu să'l ved. Mi s'ar sfărâma inima.

„Dacă socotesci, tată apoi fie și așa: grăi Marta; după aceea eși încet din casă, eară Safta eși în urma ei.

(Va urma).

* (Al 50,000 lea iepure) a pușcat decurend prințul Luis Rohan în ultima sesiune de vânat. Acest număr cu anevoe îl poate ajunge un vânătoriu.

șinos, întrecând în fugă pe soldații ceialaltă și părăsind fără rușine pe camaradul său de arme.

În conțelegere cu ducele de Basano, reprezentantul împărătesei Eugenia și la mandatul reginei s'a schițat următorul program oficial pentru înmormântarea principelui Louis Napoleon:

Cadavrul se așteaptă pe Joi noaptea sau pe Vineri dimineața. El se va transporta de pe „Orontea” pe iachta „Euchantess” și se va debarca. Siciul vine mai întâiu spre identificare în edificiul octogon izolat, ce fiind aproape de catedrală se arată foarte potrivit pentru scopul acesta. Acolo se deschide siciul, se subseamnă documentul oficial al identificării și se închide siciul pentru totdeauna, de oare-ce deschiderea intenționată în Chislehurst nu va avea loc. O strajă însemnată de onoare al artileriei regale rămâne la cadavru noaptea întreagă. Sâmbătă dimineața însoțesc artileria călărească ca escortă pe cadavru dela Woolwich până la Chislehurst. Siciul se pune pe o lafetă, trasă de opt cai. Toate trupele din Woolwich vor asista în paradă la plecare. Conductul va ajunge în Chislehurst cam pe la opt oare. Acolo siciul va fi dus de oficeri de artilerie în sala din Cambdenhouse, unde rămâne până la 11 oare, când începe îngropăciunea proprie. Oficerii plasează siciul pe carul splendid și împodobit cu embleme de război. Conductul se formează în ordine următoare; înainte cadeții-gentlemen din Woolwich cu artilerie călărească, o bandă de muzică, apoi carul funebral, nemijlocit după aceia principele de Wales, ducele de Connaught, ducele de Cambridge, Bonapartistii din Franca; dar nu e încă hotărât, cine vine. Din Cambdenhouse până la Chislehurst, unde se află cripta, conductul face un ocol mare, pentru a se pute desvolta mai bine. Se așteaptă 100,000 privitori. Al cincilea regiment de lăncieri va face spalir, trei baterii de artilerie regală se vor posta pe piața principală. Dela începutul conductului până la momentul, când el ajunge în biserică, se vor da salve. Cadeții-gentlemen, vor da trei salve. Oficerii duc cadavrul în biserică; apoi urmează liturgia și ceremoniile religioase. Chislehurst e plin de oaspeți, între ei: principele și principesa dela Moskwa, Aguardo, Poniatowski, Rouher. Galeria de pictură a fost amănunțit pregătită pentru primirea fiului său, sala se va drapa cu cachemir alb. Sănătatea împărătesei se îndreaptă pe di ce merge.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Procesul-verbal Nr. 16.

Ședința din 11 Iunie st. v. 1879.

Membri prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maniu Vasilie, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, să comunică o adresă a d-lui I. Șoimescu, care înaintează 35 exemplare din opera sa Diurpane, ultimul decabal al Daciei spre a se avea în considerație la concursul premiilor Năsturel, ca cartea cea mai bine scrisă în anul curent.

La ordinea zilei discuțiunea asupra proiectului de statute.

D. președinte aduce aminte că aliniatul final al articolului 9, votat în ședința precedentă, fiind amendat și amendatul cădând prin paritate de

voturi, urmează a se discuta spre a se completa.

D-nii Crețulescu și Babeș susțin că nu e necesitate a se completa, ci a se lăsa astfel fără nici o adăogire.

Se mai urmează oare-cari discuțiuni, după care se admite redacțiunea următoare: „Ședințele ordinare săptămânale ale academei, secțiunilor și comisiunilor, se țin cu numărul membrilor prezenți ori câți ar fi.”

La ordine, discuțiunea se deschide asupra art. 11.

D-nii Laurian și Ștefănescu propun, ca înainte de aceasta să se intercaleze un articol nou relativ la majoritatea, cu care să se ia deciziunile principale în sesiunea generală. După ce se pun amendamente, care d-lor depun un amendament, care d-lor depun un amendament. După mai multe discuțiuni ambele amendamente se îmbină cu următoarea redacțiune:

„Art. ... Deciziunile academei în sesiune generală se iau de regulă, cu majoritatea membrilor prezenți, însă discuțiunile relative la alin. b) d) e) f) l) și m) din art. 7, nu se pot lua decât cu două treimi a voturilor membrilor prezenți. În cas însă de-a nu se pute obține două treimi la votarea în două ședințe consecutive, va fi de ajuns în a treia ședință votul majorității absolute.”

Acest articol scris și susținut de d-nii Ștefănescu Chintescu, Caragiani, Laurian și Hașdău, după mai multe deliberațiuni punându-se la vot se primesc cu majoritate.

Art 13 și 14 se primesc fără discuțiune.

La art. 15, relativ la alegerea președinților și vice președinților, d. Ștefănescu propune un amendament, care cere, să se dică că, „aceștia nu pot fi realesi decât după trei ani,” eară d. Roman care cere să se dică numai că: „pot fi realesi.” ambele amendamente se pun la vot și se resping; articolul întreg se votează așa cum figurează în proiect.

La art. 16, relativ la alegerea secretariului general, d. Laurian arată că în comisiune emițându-se ideea că secretariul să fie perpetuu, după exemplul altor academii din Europa, d-lui nu s'a unit, și atunci comisiunea a convenit a admite septenatul. Dară d-lui nu admite această inovațiune pentru că văntul că poate să aibă de rezultat inconveniente supărătoare, ci preferă a se manține dispozițiunea statutelor vechi: a se alie și se pronunță pentru alegerea pe șapte ani.

D. Sion se declară pentru propunerea d-lui Laurian.

D. Aurelian combate argumentele de inconveniente. Nu crede că aceste ar veni vre-odată, fiindcă acțiunea și activitatea secretariului general este prescrisă și precisată prin statute. Apoi este bine ca să se creeze o tradițiune: secretariul să reprezente continuitatea permanenței și a lucrărilor academei.

Închidându-se discuțiunea se consultă adunarea și punându-se la vot articolul din proiect, se primesc cu majoritate.

Art. 18, 19 și 20, cari încheie partea I a statutelor, cu oare cari mează rectificări de termeni, se adoptează cu majoritate.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Președinte, Ioan Ghica.

Secretar ad hoc, G. Sion.

Proces-verbal Nr. 17.

Ședința din 12 Iunie 1879.

Membri prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani

Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Ștefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasilie, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al ședinței precedente și, după oare-cari rectificări, se verifică.

Se comunică adresa d-lui ministru de culte Nr. 6466, prin care se recomandă academei o epistolă a d-lui bibliotecar-șef al bibliotecii universitare și provinciale din Strassburg, care solicită a i se trimită imprimatele academei române în schimbul publicațiunilor sale anuale. — Academia, consultată, aprobă cererea ce i se face.

Se comunică o adresă a d-lui Gr. G. Tocilescu, care arată că memoriul său despre Dacia, tipărit cu fondurile societății academei, reclamă mai multe stampe pentru care a intrat în vorbă a se executa la Paris prin un litograf pe un preț stipulat. — Se recomandă secțiunii istorice.

La ordinea zilei continuarea discuțiunii statutelor.

La art. 21 d. Hașdău dăce că termenul cualificativ de membri actuali ai academei nu i se pare oportun, și că mai nimerit ar fi a se admite acela de ordinari, sau să se desființeze ori-ce epitet.

D. Urechia susținut de d. Crețulescu și alți membri, propune a nu se pune nici un cualificativ.

D. Laurian dăce că e bine a se conserva termenul de actuali; nu vede necesitate a se face schimbări fără cauză. Titlul acesta n'a adus până acuma nici o încurătură. Cere a se observa că sunt mai multe categorii de membri: mai sunt onorari și corespondenți; trebuie dar să se facă distincțiune. Nu merită a se face discuțiune pentru un lucru atât de inocent, pentru un titlu cu care lumea este până acum chiar familiarisată.

D. Odobescu crede că este neapărat ca să se dea câte un cualificativ fie-căreia din cele trei categorii de membri. Pentru cei onorari și corespondenți nu este discuțiune; pentru cei în lucrare regulată, comisiunea a preferat diferite cualificațiuni, precum, efectivi, activi, reali, titulari, lucrători, și s'a oprit la acela de actuali, care atât în limba latină cât și în cea franceză, corespunde pe deplin cu ideea de lucrători în permanență, și numai în cea franceză are o semnificațiune accesorie relativă la timpul prezent. Manține dar redacțiunea articolului.

D. Chintescu susține că termenul actual este inexact, de oare-ce actual este un cualificativ de timp, precum rezultă invederat și din derivatul actualitate. Actual cu înțelesul latin nu se poate întrebuița, căci este în contradicere cu cel relevat, care este consacrat de usul limbei noastre. Pe lângă aceasta de nici o academie nu se numesc actuali membri ei efectivi.

D. Crețulescu dăce că pe cât a prețnesce cele duse de d. Laurian consideră și acele susținute de d. Hașdău; dar propune un nou termen acel de titulari.

D. Hodoș, observă că propunerea e prea târzie, căci în alți articuli precedenți aprobați de adunare, s'a adoptat cualificativul de actuali, și că nu se cuvine a reveni asupra votului.

D-nii Ștefănescu, Fălcoian și Ionescu susțin că cualificativul admis în articultul votat și mai sus nu se poate opune la propunerea de față. La articolul acesta e locul a se determina definitiv.

D. Babeș susține testul comisiu-

nei: dar în casul când majoritatea ar admite stergerea epitetului de actuali, ar dori ca să se contragă ambii art. 21 și 22 formulându-se unul singur.

D-nii Ștefănescu și Fălcoian, depun un amendament prin care cer ca art. 21 să se redacteze astfel: „Academia română se compune din 30 membrii, câte 12 de fie-care secțiune. Pe lângă aceste academei mai numără: membrii onorari și membrii corespondenți.”

D. Crețulescu își trage amendamentul.

După mai multe deliberațiuni, acest amendament se primesc cu majoritate a înlocui art. 19 și 20 din proiect.

Din partea d-lor Ștefănescu și Fălcoian se propune un amendament cu propunerea, ca din aliniatul al doilea (în proiect 20) să se formuleze un articol în cuprinderea următoare: „membrii academei se aleg pe viață, și numai la cas de vacanță să procede în cea mai apropiată sesiune generală la înlocuirea lor.”

Acest amendament, fără multă discuțiune se primesc de majoritate.

La aliniatul următor, care propune că vacanța se constată prin repausarea sau prin votul afirmativ a trei din patru părți ale totalității membrilor, d. Hașdău dăce, că nu înțelege rațiunea unei asemenea prescripțiuni. Pe ce casuri s'ar pute oare basa vr'o dată adunarea? Ca să afirme vacanța unui membru? D-lui ar admite cel mult ca să se menționeze despre cei ce ar căde sub interdicțiunea legii comune; dar crede că nici aceasta nu se cuvine a se face, ci mai bine să se steargă acest aliniat. În acest înțeles d-lui și face o propunere expresă.

D-nii Maniu, Fălcoianu, Roman și Babeș susțin reflexiunile d-lui Hașdău: află redacțiunea proiectului în oportună și neadmisibilă.

D. Maiorescu, ascultând argumentațiunile celor de mai sus, dăce că comisiunea în care a luat parte și d-lui, și-a pus înainte posibilitatea unor casuri nefericite, precum alienațiunea sau cădere sub o lovire infamantă: aduce mai multe exemple. Conchide a reflecta că: dacă adunarea poate în număr de majoritate simplă să aleagă un membru, cum trei pătrimi n'ar pute să'l respingă din sinul său când ar avea motive legitime? De aceea susține redacțiunea proiectului.

D. Babeș dăce că nici în comisiune nu s'a putut împăca cuprinsul aliniatului 2, nu că doară n'ar fi simțit posibilă trebuința de o astfel de dispozițiune, ci pentru că casurile de asemenea trebuință sunt de o natură atât de singulară în cât abia este cugetabilă o prevedere în privința aceluia, care se nu poată strica mai mult.

Membrii academei sunt aleși pe viață prin urmare o destituire a lor în ori ce cas este o contradicere cu chie-marea lor; și încă destituirea lor prin colegii lor. Argumentul că cei ce aleg cu $\frac{2}{3}$ pe membri, cum să nu'i poată restituî cu $\frac{3}{4}$ părți, acest argument nu este basat; căci alegerea se face pe viață. Dar mai sunt și alte considerațiuni. După cea mai nouă jurisprudența criminală, chiar făcătorul de rele se consideră nu ca un rău voitor, ci ca un pacient puschic, și trebuie mai mult căutat, vindecat, de cât pedepsit. Ei bine: dacă nu admitem cas în care un membru pentru vre un greu morb fizic să poată fi destituit, pare că și în casurile de morbură psihice destituirea ar fi o măsură asemenea. Și așa academei pentru a prevenea casuri de bună samă foarte rari, va trebui să afe, o altă oare-care procedere fără a o insera în statutele sale.

Consultându-se adunarea, maiori-

tatea admite propunerea d-lui Hașleu ca aliniatul în cestiune să se exprime.

Oarele fiind înaintate, ședința se ridică la 11 și jumătate oare.

Vice-președinte G. Bariț.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Dr. F. U. Jarnik) profesor gimnazial și docent de filologie romanică la universitatea din Viena a sosit în Sibiu și va petrece aici timp mai îndelungat. Dr. Jarnik, care cu predilecție se ocupă cu limba română, vine din București, unde pentru născuțurile sale filologice a fost ales membru-corespondent al academiei române, precum am anunțat deja într'un număr anterioară. Salutăm cu plăcere prezența acestui oaspe în mijlocul nostru.

* (Docentură). Profesorului ord. public la universitatea din Cluj Gregor Silasi s'a permis a pute ține prelegeri despre limbile semitice.

* (Pentru participanții la adunarea generală a Asociației). Comitetul arangiatoriu din Sighișoara ne trimite spre publicare următoarea invitație:

Adunarea generală a Asociației transilvane, pentru literatura română și cultura poporului român, având a se ține în anul curg. la 3 și 4 August c. n. în Sighișoara, rugăm cu toată onoarea pre toți cari voiescu a participa la acea adunare, să binevoiască a ne încunoștința despre aceasta, la adresa scrisurii, cel mult până la 25 Iulie c. n., arătându-ne totodată, cei cu familie, și numărul membrilor acesteia, cari vor veni, precum și timpul sosirii, pentru a ne pute îngriji de cu bun timp de incuartaire.

Sighișoara, 8 Iulie 1879,

Pentru comitet
August Horșă m. p.
direct. desp. XXI
al asoc. trans.

* (Concurs). În urma concluziunii reprezentanței fundației lui Gojdu din 8—10 Sept. 1878 se scrie concurs pentru trei stipendii de câte 300—400 fl. eventualmente de 200—100 fl. din Fundația lui Gojdu.

Concurenții au de ași îndrepta petițiile instruite cu testimoniile scolare, cu carte de botez, și cu atestat de paupertate până la 10 August 1879 către „cancelaria fundației lui Gojdu“ Budapesta királyutca 13.

Din ședința comitetului reprezentanței fundației lui Gojdu Budapesta 7 Iulie 1879.

* (Convocare). Subcomitetul asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român din despărțământul al VIII Alba-Iulia convocă adunarea generală a acestui despărțământ pre 20 Iulie st. n. în comuna Benic, invitând pre toți iubitorii de înaintarea scopurilor asociației a se prezenta la aceasta

Din ședința despărțământului VIII Alba-Iulia în 5 Iulie 1879.

Ioan Pipos, Rubin Patița,
director. actuariu.

* (Dela curtea din București.) M. M. L. L. R. R. Domnul și Doamna au dat Vineri la palatul din Cotroceni, în onoarea d-lui comite de Hoyos, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei, un prânz la care a luat parte d. ministru secretar de stat la departamentul afacerilor străine, principele Ipsilanti, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Greciei lângă curtea din Viena, mai mulți înalți funcționari ai statului și persoane distinse.

A. S. R. Domnul purta cu acea-

stă ocazie marele cordon al ordinului regal St. Stefan.

* (Eroii independenței). În editura magazinului de muzică Iosif Sandrovits, calea Victoriei Nr. 16 (Mogoșoi) București, a apărut un frumos album care cuprinde 32 fotografii ale ofițerilor căzuți în rebel pentru independența României.

Acest album destinat a servi drept suvenir pentru eroii independenței costă numai 2 lei noi sau un florin trimis franco.

Văndătorii din provincii promise au rabat de 30 la sută.

Persoanele care doresc a avea un singur exemplar sau mai multe vor trimite prețul în mărci postale sau bilete hipotecare.

Expedițiunea se face prompt prin poștă.

* (Un birtaș isteț). Un preot sătesc din munții austriaci după săvârșirea actului de botez într'un sat învecinat se întoarse cu crâșnicul cătră casă. Ajungându-i pe drum setea se bagă într'o cărcimă și beau mai multe pătrare de vin. La plată preotul se pomenesce, că n'are bani nici el nici ajutorul seu. El numai decât chiamă pre cărcimariul, îi descopere lipsa păralelor și îl roagă să-i crediteze, cu adausul însă, să nu le pună ca la alți debitori, caracterul sau numele pe ușă. Când, după aceea vine preotul să plătească și întrebând pre birtaș, cât face datoria, acesta numai decât să repede spre ușă. Preotul de loc îl întreabă: D'apoi tot ne-ai însemnat pe ușă? Cărcimariul atunci îi răspunde rîdind: O, doamne ferește! aici stă numai: „*Domminus vobiscum*“ trei pătrare și „*spiritu tuo*“ două pătrare.

* (Oile lui Andrassy). Diuarul „Obzor“ publică patru telegrame trimise de unii begi bosniaci contelui Andrassy și guvernului din Sereievo în care se plâng asupra Caimacamului din Dervent, Dr Berks, pre care ei îl numesc indeobște Bezirks, adică căpitan cercual. Mahomedanii serbară adevărat o nuntă, la carea după cum se vede din telegramele originale, ar fi trecut peste marginile cuviinței, pentru care pricină caimacamul i-a împrăștiat cu miliție. Mahomedanii nădăduesc, că „escelența sa grațioasă, Andrassy nu va fi mulțumit cu „Bezirks“; ei se tem, că casele lor preste noapte se vor preface în cenușe. Dacă dl „Bezirks“ a raportat altminterea despre acest incident, apoi este un mincinos. Jăluitorii se numesc servitorii și „oile“ contelui Andrassy. Telegrammele sînt signate de Rustar beg, Derviz Efendi, Adji Osman beg Kaptanovic în numele Mahomedanilor.

* (Un remediu contra turbatului.) „Gazeta Germaniei de Nord“, anunță că un medic, d. Offenberg, a vindecat la Wickrath, aproape de Düsseldorf, o femeie mușcată de un câine turbat, iniectându-i sub piele 20 centigrame de curara (un fel de otrăvă).

* (O călătorie grandioasă). Se scrie din New-York unei foi berlineze: Cât de curînd (finea lui Maiu), se va întreprinde de aci o expediție grandioasă. Două sute de tineri din cele mai bune familii ale Americii nordice vor întreprinde însoțiți de o ceată din cei mai buni profesori, o călătorie împregiurului pământului. Speșele echipării, ale călătoriei și ale proviantului se urcă pentru fie care părtăș la 100 de dolari. Impusul la această expediție l-a dat unul dintre cetățenii cei mai bogați, Mr. Goodwin. El a cumpărat un vapor cu 200,000 dolari, l-a arangiat după recerînțele moderne și l-a pus gratis la dispozițiunea escursionistilor. Durata călătoriei, care de sigur va fi una din cele mai grandioase călătorii de studiu, s'a ficsat pe patru sau cinci luni.

Bursa de Viena

din 11 Iulie n. 1879.

Metalele 5%	66 80
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 50
Împrumutul de stat din 1860	126 —
Acțiuni de bancă	822 —
Acțiuni de credit	267 25
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	56 80
London	116 90
Galbin	5 48 1/2
Napoleon d'aur (poli)	9 20 1/2

Economic.

Sibiu, 8 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.40—5.20; Grâu sâcăr, fl. 3.50—4.10; Sâcăr fl. 2.70—3.10; Orz fl. 3.10—; Ovăs fl. 1.90—2.30. Cucuruz fl. 2.70—3.10; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.20—1.30; Semînță decănepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de pâine fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sîn brut pro 50 chilo fl. 16; Sîn de luminări fl. 22.50—; Luminări de sîn 50 chilo fl. —; Sâpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60.; Căneapă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vîrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirit pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

(Secerișul nou). În Ungaria secerișul a început pretutindenea și în săptămîna viitoare va începe indeobște și în țările sudvestice ale monarhiei. Rapița în Ungaria e toată secerată, precând în Boemia seceratul ei începe de-abia acum. Resultatele secerișului din acest an de-ocamdată nu se pot satori și poate că doar nici odată părerile economilor în această privință n'au fost așa deosebite ca acum. Se arată însă, că în Ungaria locurile mai deloase promet rezultate mai bune, ca cele de pe șuri, cari au pătimit prin ape prea mult și s'au umplut de burueni. Caracterul general al secerișului se va satori numai prin imblătit, carele va aduce pozitivitate și în ceea privință, dacă secerișul grânelor are un rezultat mijlociu, sau unul și mai nefavorabil. Chiar și calitatea încă nu se poate prețui; o parte a grânelor, cari acum se seceră, s'a copt — precum amintisem deja în numărul trecut — prea în pripă și de-aceea poate să aibă firesce numai un preț mic, precând acele grâne, cari s'au putut coace după lege, ne vor ofera de sigur calități frumoase. Rapița are un seceriș de mijloc, dând dela un jugăr catastral 15—16, ba chiar și 19—21 mirțe. Calitățile sînt multămitoare. Sâcara va avea numai un seceriș mijlociu. Orzul arată o stare diferită, va avea însă totuși un rezultat bunior. Ovăsul, căruia timpul de până acum nu i-a cam priit subț ploi regulate se poate ridica. Cucuruzul e slab și numai subț împregiurări favorabile se mai poate ridica și prospera. Dacă nu e rău!

Nr. 157—1879.

1—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se scrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu termenul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

- folosirea cimiteriului,
- dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
- venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate computeate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de-a ocupa această parochie au ași asterne petițiunile instruite în sensul statutului organic și a dispozițiilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în termenul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 819—1879.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la scoala confesionlă gr.-orient. din opidul Iliei murășane, în protopresbiteratul Iliei-murășane, se deschide prin aceasta concurs cu termenul până la 29 Iulie a. c.

Emolumentele sînt:

- Salariu anual cu 250 fl. v. a.
  - Quantur liber în edificiul scoalei împreunat cu grădina de legumi.
  - 2 orgii de lemne de încălțit.
- Concurenții vor evă ași asterne suplicele lor bine instruite conform statutului organic la adresa subscri-sului până la termenul sus însemnat.
- Se potfesce, ca doritorii, cari vor ocupa această stațiune, se fie căntăreți buni, și se cunoască limba maghiară.

Gurasadului, 20 Iunie, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbit.

Nr. 566—1879.

1—2

CONCURS.

La scoalele grănițaresci sînt de oferit 4 posturi de învățători dirigenți și anume: în Tohanul-vechiu, Vestemu, Spinu și Lisa, la fie-care cu salariu anual de 300 fl. și la cea din urmă un post de învățătoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. la toate cortel și lemne de foc.

La Orlat stațiunea de învățăto-reasă cu salariu anual de 300 fl., pentru cortel 16 fl. 80 cr. și 9 orgii de lemne.

Cei ce doresc a primi vre-una din aceste stațiuni au a substene suplicile lor instruite cu documentele necesare până în 30 Iuliu st. n. a. a. la „comitetul administrativ de fondul scolastic al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu“.

Sibiu în 10 Iulie 1879.

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **escutare foarte solidă,** **umbrel ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vîrtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat pazele, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 25